

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.684 van 11 oktober 2001
in de zaak A. 100.486/VII-23.179.**

In zake : de n.v. NEW VEPELI,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P.J. SERULUS,
kantoor houdende te STROMBEEK-BEVER,
Oude Mechelsestraat 165,

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. NEW VEPELI op 15 februari 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 18 december 2000 waarbij het beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 8 juni 2000 houdende het verlenen van de vergunning aan de verzoekende partij om een vleeswarenfabriek gelegen te Roesbrugge-Haringe, Weggevoerdenstraat 3C, verder te exploiteren, uit te breiden en te wijzigen, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 september 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DE WOLF die, loco Advocaat P.J. SERULUS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. BRUGGEMAN die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij baat een vleeswarenfabriek uit, gelegen te 8972 Roesbrugge-Haringe aan de Weggevoerdenstraat 3C.

Zij beschikt hiervoor aanvankelijk over een milieuvergunning, gegeven met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 2 mei 1996 voor een termijn tot 2 mei 2001.

1.2. Op 4 februari 2000 vraagt de verzoekende partij aan de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een milieuvergunning om voormelde vleeswarenfabriek verder te exploiteren, uit te breiden en te wijzigen.

Tot dan toe wordt het bedrijfsafvalwater na filtering geloosd in een beek die uitmondt in de Yzer en het huishoudelijk afvalwater in een riolering die afwatert in de Yzer.

Gedurende het openbare onderzoek worden 25 bezwaren ingediend. De in eerste aanleg gegeven adviezen zijn gunstig, behalve het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij.

De exploitant stelt zelf voor om een persleiding aan te leggen naar een riool die aansluit op een rioolwaterzuiveringsinstallatie omdat hij met zijn eigen waterzuiveringsinstallatie de normen voor lozing in oppervlaktewater niet kan halen.

Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 8 juni 2000 wordt de gevraagde milieuvergunning gegeven doch met een aantal bijzondere voorwaarden, waaronder de realisatie binnen de zes maanden van lozing van het afvalwater in een riool die aansluit op een rioolwaterzuiveringsinstallatie.

1.3. Tegen voormeld vergunningsbesluit wordt administratief beroep aangetekend door de echtgenoten VANLAERES-MERTENS.

Gedurende de beroepsprocedure worden de volgende adviezen gegeven :

- de afdeling preventieve en sociale gezondheidszorg op 28 september 2000 : voorwaardelijk gunstig voor de inrichting;
- de Vlaamse Milieumaatschappij op 7 augustus 2000 : ongunstig voor de lozing van afvalwater omdat de riolering rechtstreeks in de Yzer zou afwateren zonder aansluiting op een rioolwaterzuiveringsinstallatie;
- het hoofdbestuur milieuvergunningen op 27 september 2000 : bevestiging van het besluit in eerste aanleg met één bijkomende bijzondere voorwaarde, namelijk het aanbrengen van brandbestrijdingsmiddelen in overleg met de brandweer;
- de gewestelijke milieuvergunningscommissie op 2 oktober 2000 : bevestiging van het besluit in eerste aanleg, doch met een bijkomende bijzondere voorwaarde inzake brandbestrijding en met wijziging van de bijzondere voorwaarde inzake lozing van huishoudelijk en bedrijfsafvalwater;
- de afdeling stedenbouwkundige vergunningen op 13 november 2000 : gunstig voor de inrichting.

Met een schrijven van 16 oktober 2000 geeft de Vlaamse Milieumaatschappij gunstig advies omdat de mogelijkheid toch zou bestaan op aansluiting op een in aanleg zijnde riolering naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie.

Met een schrijven van 28 november 2000 bevestigt de Vlaamse Milieumaatschappij echter haar eerder ongunstig advies omdat het gunstige advies zou zijn gegeven door een niet-gemandateerd ambtenaar en omdat de inrichting van de exploitant niet zou zijn opgenomen in het technische plan van de bedoelde rioolwaterzuiveringsinstallatie, die dan ook niet op de aanvoer van de vuilvracht uit de inrichting van de exploitant zou zijn voorzien.

1.4. Met het thans bestreden ministerieel besluit van 18 december 2000 wordt het administratief beroep gedeeltelijk gegrond verklaard in die zin dat bij de vergunning van 8 juni 2000 een bijzondere voorwaarde inzake brandbestrijdingsmiddelen wordt toegevoegd en dat de bijzondere voorwaarde inzake lozing van huishoudelijk en bedrijfsafvalwater wordt gewijzigd overeenkomstig het ongunstige advies van de Vlaamse Milieumaatschappij.

In concreto wordt dus enkel lozing van bedrijfs- en huishoudelijk afvalwater toegestaan overeenkomstig de normen voor lozing in oppervlaktewater;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij als enig middel de schending inroept van artikel 23, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunnings-decreet), van artikel 52, 3°, b), van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende milieuvergunning (Vlarem I) en “van het algemeen rechtsbeginsel dat verbiedt uitspraak te doen over niet-gevorderde zaken (‘ultra petita’) zoals dat o.m. is neergelegd in art. 1138-2° Ger. Wb”; dat de verzoekende partij in essentie doet gelden dat met het bestreden besluit de in eerste aanleg opgelegde bijzondere voorwaarde inzake de lozing van afvalwater in die zin wordt gewijzigd, dat de lozing van maximum 0,5 m³ per dag huishoudelijk afvalwater en van maximum 5 m³ per uur en 40 m³ per dag bedrijfsafvalwater wordt toegestaan in oppervlaktewater of in de RWA-riolering van de Weggevoerdenstraat, dat naar luid van artikel 52, 3°, b), van Vlarem I de Vlaamse minister binnen de vijf maanden uitspraak doet over het beroep en dat deze uitspraak een gemotiveerde beslissing bevat over de aanspraken en bezwaren die door de indieners van het beroep werden gesteld, dat de beslissing in beroep slechts in de plaats kan komen van deze in eerste aanleg in de mate dat er beroep werd aangetekend, vermits niet “ultra petita” mag worden beslist, dat in casu de administratieve beroepers geen aanspraken en bezwaren hebben geformuleerd met betrekking tot de problematiek van de lozing van afvalwater, zodat de minister niet was gevat om over de afvalwaterproblematiek uitspraak te doen, dat door zulks toch te doen de minister “de perken van zijn saisine” en de hoger aangehaalde wetsbepalingen heeft geschonden;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt dat een georganiseerde administratieve beroepsprocedure inhoudt dat de beroepsinstantie de vergunningsaanvraag in haar geheel opnieuw onderzoekt, dat de devolutieve werking van dat beroep betekent dat de beroepsinstantie overgaat tot een zelfstandige beoordeling en afweging van alle bij de zaak betrokken aspecten en belangen en dat er rekening kan worden gehouden met nieuwe elementen die niet aan bod zijn gekomen tijdens de procedure in eerste aanleg of in de ontvankelijk bevonden beroepschriften; dat zij daar aan toevoegt dat de beroepers ook klagen over “geurhinder”, onder meer afkomstig van de zuiveringsinstallatie, dat de Vlaamse Milieumaatschappij stelt dat de lozingsnormen in ruime mate worden overschreden, hetgeen de kwaliteit voor oppervlaktewater beïnvloedt en uiteraard geurhinder met zich meebrengt, dat de minister dus wel degelijk was gevat om dit aspect van de vergunning in zijn geheel opnieuw te onderzoeken;

2.3. Overwegende dat prima facie wordt vastgesteld dat het administratieve beroep, waarop met het thans bestreden besluit uitspraak is gedaan, is gericht tegen het in eerste aanleg genomen vergunningsbesluit in zijn geheel en niet tegen één of enkele onderdelen ervan; dat in strijd met hetgeen de verzoekende partij betoogt uit het administratief dossier blijkt dat een aantal beroepsindieners wel degelijk klachten hebben geuit over geurhinder afkomstig van de zuiveringsinstallatie; dat dienvolgens de beroepsinstantie wel degelijk was gevat over de vergunningsaanvraag in haar geheel; dat prima facie zij dienvolgens gemachtigd was de aanvraag in haar geheel opnieuw te onderzoeken en tot een zelfstandige beoordeling over te gaan met afweging van alle bij de zaak betrokken aspecten en belangen en dus zonder te zijn gebonden door de motieven van de in eerste aanleg oordelende instantie; dat gelet op de devolutieve werking van een administratief beroep, de beroepsinstantie haar appreciatie niet dient te beperken tot een onderzoek van de argumenten die door de beroepsindieners zijn aangevoerd; dat, prima facie, de minister niet ultra petita heeft geoordeeld door met het bestreden besluit mede uitspraak te doen over de afvalwaterlozing; dat de door de verzoekende partij aangehaalde schending van artikel 1138 van het Gerechtelijk Wetboek in casu niet aan de orde lijkt te zijn, daar deze bepaling enkel van toepassing is op de gewone rechtbanken en niet op administratieve beroepen als in casu; dat het enig middel niet ernstig is; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf oktober tweeduizend en een, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
 A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE. .